

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1918-ҳадис**

1918 - وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَا أُمَّ عَشَرَ
النَّاسِ أَتَصَدَّقْنَ، وَأَكْثِرْنَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ؛ فَإِنِّي رَأَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ»، قَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ: مَا
لَنَا أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: «تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتٍ عَقْلٍ وَ دِينٍ
أَغْلَبَ لِدَيِّ لُبِّ مَنْكُنَّ» قَالَتْ: مَا تُفْصَانُ الْعَقْلَ وَالِدِينَ؟ قَالَ: «شَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ بِشْ هَادَةٍ
رَجُلٍ، وَتَمَكُّتُ الْأَيَّامِ لَا تُصَلِّيَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [79].

1918. Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Эй аёллар жамоаси, садақа қилинглари ва кўп мағфират сўранглари, чунки мен дўзах аҳлининг кўпи сизлар эканингизни кўрдим», дедилар. Ичларидан бир аёл: «(Эй Аллоҳнинг Расули), нима сабабдан дўзах аҳлининг кўпи биз эканмиз?» деди. «Лаънатни кўп айтасиз, эрга ношукрлик қиласиз. Ақл ва динда заифа бўла туриб, ақл эгалари устидан сизларчалик кўп устун келадиганини кўрмадим», дедилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, ақл ва диндаги заифалик нима?» деди. У зот шундай дедилар: «(Ақлдаги заифалик шуки), икки аёлнинг гувоҳлиги бир эркакнинг гувоҳлигига тенг келади. (Ҳайзда) бир неча кун намоз ўқимай юради.

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

